

מהתיקנות הדף היומי

בס"ד | פנינים מתוך שיעורי הדף היומי של הרה"ג אברהם ישעיהו קובלסקי שליט"א

יומא דהילולא קדישא

ליומא דהילולא של הרבי הקדוש האביר יעקב מסדיגורה, הרה"ק רבי אברהם יעקב זצוק"ל בן הרה"ק רבי ישראל מסדיגורה זצוק"ל, נלב"ע ביום ה' טבת תשכ"א.

אהבתו העמוקה של הרבי הקדוש האביר יעקב מסדיגורה זצוק"ל לכל יהודי ויהודי היתה עד כלות הנפש. אחד מחשובי חסידי ויז'ניץ הגיע פעם מארה"ב להסתופף בצל רבו האמרי חיים מויז'ניץ זצ"ל לימים נוראים, והביא את תרופה מסוימת עבור הרבנית מסדיגורה אשת חבר של הרה"ק האביר יעקב שהיה גר בתל אביב. אותו חסיד שהה בבני ברק, ושאל את ידידו הגאון החסיד המשפיע רבי אליעזר דוד פרידמן זצ"ל אם בכונתו לנסוע לתל אביב באחד מעשרת ימי תשובה. כשרבי אליעזר דוד ענה בחיוב, נתן לו הלה את התרופה וביקשו להיכנס למרן האביר יעקב ולמסרה לו.

רבי אליעזר דוד חשש מאד שהרבי האביר יעקב תהיה לו חלישות הדעות, ויהיה לו תרעומות על אותו חסיד, שאם הוא כבר מגיע מארה"ב לארץ ישראל למה הוא אינו יכול להכנס אליו לתל אביב, ולכן כשנכנס אל מרן האביר יעקב, הוא ניסה להתנצל בשמו של החסיד שהוא לא יכל להגיע בעצמו. הרבי האביר יעקב הקשיב לדבריו ואמר לו: "כשיהודי בא לרבי מויז'ניץ הרי זה בשבילי אותו יחוס כאילו הוא בא אלי. וגם כשאני רואה מהחלון יהודים באים ונכנסים להבעלזער רב [הרבי הקדוש רבי אהרן קדוש ה' מבעלזא ז"ע, שהתגורר גם הוא בתל אביב], הרי זה בשבילי בדיק אותה חשיבות כאילו היו באים אלי..."

פעם נכנס אל הרבי יהודי שעמד לנסוע לבני ברק, הוציא הרבי חבילת כסף ומסרו ליהודי ואמר לו: "הרי לך עשרים וחמש לירות, מסור נא אותם בשמי להרב מפוניבז' עבור הישיבה שלו". כאשר יצא היהודי מחדרו של הרבי ספר את הכסף ונוכח לראות שיש בידו עשרים ושיש לירות. הוא מיהר וחזר אל הרבי כשהוא מעיר על הטעות. נענה הרבי הקדוש ואמר: "אם כן, תמסור לו עשרים ושיש לירות". התפלא הלה: "הרי מלכתחילה רצה הרבי לתת רק עשרים וחמש לירות?".

אמר לו הרה"ק: "מדוע אינך מבין? הרי נפסק בהלכה שצריך להתפלל את התפילה כמונה מעות, ואילו אני כשאגיע לעולם העליון יבדקו בתפילתי, אם אכן התפללתי כמו שאני מונה מעות, ואם אמנה כסף בדיקו מחולט, אוי ואבוי יהיה לי ולנפשי באותו זמן..."

הסיפור המרטיט שיתן לנו כוחות לא להיכשל בכעס

ה'זכות' הגדולה של הילד שהפך את המנורה

לכבוד ימי החנוכה נספר סיפור מוזק ומרגש, עד כמה היצר הרע מנסה להכשיל אותנו בימי החנוכה הקדושים, ועד כמה אנחנו צריכים להתגבר בכח על כל הנסיגות. סיפור כזה יכול לתת לנו כוחות גם במצב של קושי, שלא לאבד את העשתונות.

כ"ק מרן הרבי הקדוש מטאלנא ז"ע לעת זקנותו הכין את עצמו פעם בימי החנוכה בהכנות נוראות וארוכות להדלקת הנרות הקדושים. בהגיע זמן ההדלקה, בירך הרבי את הברכות בהתלהבות, והדליק את הנרות באש קודש. הרבי התיישב והתחיל את העבודה הקדושה ליד הנרות, ולפתע עבר ילד אחד מנכדיו ליד המנורה של הרבי, וללא שימת לב הפך את המנורה כולה בהרף עין עם כל השמן והפתילות, הנרות כבו והשמן נשפך.

אתם יכולים לתאר לעצמכם את התחושה מה קורה באותו רגע. כשהילד שם לב למה שקרה, הוא ברח משם כל עוד נשמתו בו, ספק מבושות, ספק מפחד... אולם הרבי הקדוש מטאלנא ישב במקומו מלא שמחה. השמחה ניכרת על פניו הקדושות ופורצת החוצה. הרבי מבקש לקרוא לילד, אך הילד איננו, הוא מתחבא. הלכו בני הבית וחיפשו אותו מהר עד שמצאו אותו והביאו אותו לרבי. פנה אליו הרבי בפנים מסבירות ואמר לו: "אני מאוד רוצה להודות לך. אני מכיר לך טובה גדולה".

לפליאת כולם הסביר לו הרבי: "ראה, אני כבר יהודי זקן, עשרות שנים שאני לומד את הסוגיא של 'בבתה'. בבתה זקוק לה, כבתה אין זקוק לה. מה קורה אם כבר הנרות, האם צריך להדליק מחדש או אין צורך. אך במשך כל חיי לא זכיתי להגיע לקיים את זה הלכה למעשה. עכשיו בזכותך לעת זקנה התגלגלה זכות על ידי זכאי שאזכה לקיים את ההלכה של 'בבתה אין זקוק לה', הלכה למעשה. תאר לך, אם לא היית הופך את המנורה, יתכן שכל החיים לא הייתי זוכה לקיים 'בבתה' אפילו פעם אחת. וכעת בזכותך זכיתי לזה". וכך המשיך הרבי לפייס את הילד ולהסביר לו איזה זכות זו, איזה הכרת הטוב יש לו אליו, עד שאכן הילד כבר היה משוכנע שהוא עשה טובה גדולה לרבי לעת זקנותו... כמה אנו יכולים ללמוד מסיפור זה איך להתייחס למישהו ששובר והופך את כל מה שהכנו. עבדנו קשה, השקענו כוחות, הכנו והתכוננו, ובסוף הגיע זה והפך הכל. איך עלינו להתייחס ומה היא האספקלריא הנכונה שבה נראה את הדברים!

(מתוך הפתיחה לשיעור, כ"ז כסלו יום ג' דחנוכה תשפ"א, פסחים דף כ"ב)

עבודת השמחה בימי החנוכה

השבוע בדף היומי (תענית דף כ"ב ע"א) נלמד בגמרא, שרבי ברוקא חוזה היה בשוקא דבי לפט ופגש שם את אליהו הנביא, ושאל אותו האם יש כאן מי שהוא בן עולם הבא, ואליהו הנביא הראה לו על שני בני אדם שעברו שם שהם הם בני עולם הבא. ניגש אליהם רבי ברוקא ושאל אותם מה מעשיהם. ענו לו: "אינשי בדוחי אנן, מבדחינן ועציבין". אומר רש"י: "שמחים ומשמחים בני אדם".

לכאורה יש להבין את דברי הגמרא הללו, מהי המעלה הגדולה באנשים שמחים? ודאי שמחה היא ענין גדול אבל האם בשביל זה זוכים להיות בני העולם הבא?

אלא אמר על כך כ"ק מרן הרבי הנתיבות שלום מסלונים זצוק"ל, הפשט הוא שאם האדם הוא תמיד שמח ומרוצה בחיי היום יום, ובכל דבר שקורה לו הוא אף פעם אינו מתעצב ובכל מצב הוא מקבל את הדברים מתוך שמחה, והוא תמיד מרוצה מהנהגתו של בורא עולם, מסתכל עליו גם בורא עולם בצורה כזאת, ובכל מצב שהוא, איך שהוא מתנהג, הקב"ה מרוצה מהנהגותיו, וממילא הוא זוכה לחיי העולם הבא.

בימים אלה ימי החנוכה הקדושים, מקבלת עבודת השמחה מימד מיוחד, וכמו שכתב הרמב"ם בהלכות חנוכה (פרק ג הלכה ג): "ומפני זה התקינו חכמים שבאותו הדור שיהיו שמונת הימים האלו שתחילתן מליל חמשה ועשרים בכסלו **ימי שמחה והלל**". וכן כתב הסדר היום (סדר חנוכה): "ימי חנוכה אין להתעצב בהם כי אם להראות ששון ושמחה על כל הטוב שעשה עמנו אלהינו בימים האלו". [ומוסיף שם עוד: "וביום ראש חודש טבת יוסיף שמחה על שמחתו"].

ועל כך אמר הרבי הקדוש החידושי הרי"ם מגור זצוק"ל שחז"ל רמזו זאת בלשון המשנה (מסכת ביכורים פרק א משנה ו') "מן החג ועד חנוכה מביא ואינו קורא", שלכאורה מה הקשר לחנוכה, ואם זהו סוף הזמן להבאת ביכורים היה להם לכתוב במשנה "מן החג ועד כ"ה בכסלו"? אלא מכאן ראינו, אמר החידושי הרי"ם, שהשמחה הנשפעת בחג הסוכות זמן שמחתנו מאירה ומשפיעה עלינו עד ימי החנוכה הקדושים. וזוהו הוא מסביר גם את לשון המשנה במסכת סוכה (תחילת פרק ד') "ההלל והשמחה שמונה", שרצו לרמזו בזה על שמונת ימי החנוכה, שהם זמן הלל ושמחה.

כי ב'זאת'
חנוכה'
אין טבע
בכלל

הכח העצום של היום הקדוש 'זאת חנוכה'

אנחנו מתקרבים לסיום ימי החנוכה הקדושים. כמה נתגעגע עוד לבילות החורף לימים הקדושים של ימי החנוכה... בספרים הקדושים מובא שההדלקה ביום השמיני של חנוכה היא ההדלקה לעולם בימי החנוכה הקדושים. וכך כותב הרבי הקדוש בעל הישמחה ישראל מאלכסנדר זצוק"ל: "ביום זה יוכל להמשיך אורות הקדושים ומידת הרחמים על כלל ישראל". איזה עת רצון בשמים! וכמו שמובא בשם הרבי הקדוש הנועם אלימלך הרבי רבי אלימלך זצוק"ל, שאמר על שלשה זמנים בשנה שהם זמני רצון מיוחדים להתפלל: סעודת מלוה מלכה, שמיני עצרת, והיום הקדוש 'זאת חנוכה'. וכך אמר ההייליגער קדוש ה' הרבי הקדוש מרוז'ין זצוק"ל: "מה שצדיקים גדולים יכולים לפעול מבורא עולם בראש השנה וביום הקדוש, יכול יהודי פשוט לפעול ב'זאת חנוכה'".

נשתדל היום לנצל כל רגע ורגע לקראת היום הקדוש 'זאת חנוכה', אם זה בתהילים, אם זה בתפילות, אם זה בלימוד התורה, אם זה בקבלה של עול מלכות שמים, וכך נזכה להמשיך את ימי החנוכה הקדושים לכל ימות השנה. (מתוך הפתיחה לשיעור, ב' טבת יום ז' חנוכה תשפ"א, פסחים דף כ"ו)

מיני מתיקה

כשהייתי בחור צעיר שמעתי משאר בשרי הקרוב הגאון הרב דוד בנימין הכהן בטלמן שליט"א, מחשובי הרבנים בביתר, משפט עם מסר עצום לחיים. וכך הוא אמר לי: המילה 'חבר' מורכבת מאותיות ח'ב'ר', אך אם חלילה הסדר מתהפך והחבר הוא ח'ב'ר', העצה היא ב'ר'ח'...
לאחרונה נזכרתי בווארט הזה, וחשבתי לעצמי שהם גם אותיות ב'ח'ר'. אהנו יכולים [צריכים] לבחור לעצמנו מי יהיה החבר שלנו. מורי ורבותי, תקיפו את עצמכם עם חברים טובים שיכולים להעניק לחיים שלכם אושר רוחני וגם גשמי, חברים שיכולים להשפיע עלינו חשיבה חיובית, מעשים חיוביים, ודיבורים חיוביים. וכדברי הרמב"ם הידוע בהלכות דעות (פרק ה' הלכה א'): "דרך ברייתו של אדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר רעיו וחבריו". מומלץ לעיין בלשונו הזהב של הרמב"ם. [ואולי בזכות שתלמדו הלכה זו בהלכות דעות, תלמדו כבר את כל הלכות דעות ברמב"ם, יש שם דברים נפלאים, שיכולים לשנות את כל החשיבה של האדם].

פעם נכנס יהודי אל פאר הדור מרן החזון איש זצוק"ל, ובכה שהוא דחוק מאוד בעניני פרנסה. ובתוך דבריו הוא התבטא: "אני זקוק לנס שלא כדרך הטבע כדי שאצליח לשלם את החובות". החזון איש הקשיב לדבריו, ולבסוף אמר לו: "לא כל יום יש כאלה ניסים. לאו בכל יומא מתרחיש ניסא. אבל 'זאת חנוכה' הוא זמן מיוחד, כי ב'זאת חנוכה' אין טבע כלל. כל עניני העולם מתנהלים למעלה מדרך הטבע, כך שגם הנס הוא בדרך הטבע...".

ובספר הקדוש 'אמרי נועם' כתוב, ש'בנים פרנסה' עולה כמנין 'זאת חנוכה'. ביום קדוש זה הזמן גרמא לפעול בבני, חיי, ומזוני ריחי.

הרבי הקדוש רבי אשר מסטאלין זצוק"ל ציוה פעם לשיר ב'זאת חנוכה' 'הדרן עלך מסכת חנוכה, והדרך עלן מסכת חנוכה'. זכינו לקיים את מצות חז"ל בחנוכה, 'הדרן עלך' - יחזור האור וישפיע ויאיר עלינו. הדרן מלשון חזרה, שהאורות של חנוכה יאירו עלינו בכל ימות השנה.

והרבי החידושי הר"ם זצוק"ל אמר שעם ישראל בגלות אין להם קיום רק מחנוכה ופורים. ובדומה לזה אמר הרבי מרן שר התורה האבני נזר מסוכטשוב זצוק"ל, שחנוכה ופורים אין להם הגבלה, הם מאירים לכל ימי השנה.

יהי רצון שזנכה שהאורות הגדולים שהאירו עלינו, האורות הגדולים של הלעכטיגע חנוכה,

יאירו עלינו על כל צעד וצעד למשך כל ימות השנה, ושכל אחד יושע בכל מה שהוא צריך, ושכבר נזכה לישועה הגדולה בביתא משיח צדקנו אמן.

(מתוך הפתיחה לשיעור, ג' טבת 'זאת חנוכה' תשפ"א, פסחים דף כ"ז)

מקולמוסם של הקוראים

הנרות. ניגש נכדו של החלקת יהושע אל הגבאי הרה"ח רבי חנינא שיף ז"ל וסיפר לו שהגיע בשליחות זקנו הרבי מביאלא ועליו לבצע את שליחותו. פתח הגבאי מעט את הדלת והציץ פנימה וראה את הרבי מסתובב הנה והנה בדביקות נוראה כשהוא תפוס בשרעפיו. הוא סגר תיכף את הדלת ואמר לנכד הרבי מביאלא: "אני אינני יכול להיכנס, אך אם אתה חושב שהדבר אינו סובל דחייו תיכנס בעצמך". החליט הנכד שהוא חייב לבצע כעת את שליחותו של זקנו הרבי, וניגש ופתח את הדלת. כשהוא ראה את פניו של הבית ישראל הבערים כלפידים, נבהל, סגר את הדלת ויצא החוצה. הוא חזר אל זקינו הקדוש והתנצל שהוא לא היה מסוגל למלא את השליחות, וסיפר את מה שראו עיניו. כששמע הרבי החלקת יהושע את הדברים חיך ואמר לנכדו: "אכן לזה התכוונתי, רציני שתראה בעיניך את ההתלהבות של הרבי מגור בהכנתו להדלקת נרות חנוכה..."

לכבוד הגליון הנכבד "מתיקות הדף היומי" הזוכה ומזכה ומפיץ את אור התורה ומכניס את המתיקות שבתורה לבתי בני ישראל.

רציני לפרסם בזה סיפור שאינו מפורסם כ"כ, סיפור שאירע בימי החנוכה, ואשמח מאוד אם תפרסמוהו למען ידעו דור אחרון איך קיימו הצדיקים את מצות נר חנוכה, ומעשה שהיה כך היה.

באחד מימי החנוכה בשעת מנחה ביקש כ"ק מרן הרבי החלקת יהושע מביאלא זצוק"ל מאחד מנכדיו שילך בשליחותו אל הבית ישראל מגור זצוק"ל ומסור לו משהו. כשהגיע הנכד שהה מרן הבית ישראל בחדרו ביחידות, והחסידיים חיכו לציאתו להדלקת

בברכה שתזכו עוד ועוד להגדיל תורה ולהאדירה, מנחם גרוסמן, מודיעין עילית

מאוצרות המועדים

לשנה אחרת קבעום ועשאוים ימים טובים בהלל והודאה.
לכאורה קשה למה המתינו לשנה האחרת ולמה לא קבעו את ימי החנוכה מיד באותה שנה? אמר על כך מרן בעל החידושי הר"ם מגור זצוק"ל, כי תמיד בכל החגים והמועדים כשמגיע זמנם נתעורר ענין ההארה של ה'י"ט, כגון בכל פסח נתעורר ענין יציאת מצרים בכל יהודי, וכיוצא בזה בכל מועד ומועד. ולכן לא רצו חכמים לקבוע את ימי החנוכה לדורות, כי חששו שמא הארת הנס הזה אינה תמידית ולא תתעורר בכל שנה ושנה, אולם לשנה האחרת כשראו שנתעורר שוב ענין הנס, אז הבינו שנס חנוכה היא הארה תמידית המתעוררת בכל שנה ושנה, ואז קבעום ועשאוים ימים טובים לעולם.

נקודה למחשבה:

כתב התפארת שלמה (לחנוכה): "הנחה עושה מצוה, פירוש שגדול שכר המצוה להיות נייחא לאדם העושה, להיות לו מנוחה מכל התלאות מסביב לבלי יטרידנו הסיבות, רק שלום ובריאות ולא יחסר כל טוב. הדלקה עושה מצוה, שיהיה כח במצוה להדליק הלבבות לעבודת הבורא".

כל המתיקות הזאת פרוכה בה!

בהוראת מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א
אנו עומדים לערוך את גלינות "מתיקות" שכבשו בסערה את הלבבות
ולהוציאם לאור בספר מהודר למען יעמדו ימים רבים

זאת ההזדמנות שלכם להנציח לזיכרון עולם את יקיריכם האהובים
ולהיות שותפים ביצירה תורנית שכולם מצפים לה ואשר תעלה על שולחן מלכי רבנן
בכל היכלי התורה בעולם היהודי

ההדפסה בקרוב - נא צרו קשר בהקדם!

בטל': 054-847-0661 או בדוא"ל: a0548470661@gmail.com

ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת